

**Ivsti Rycqvii Canonici Gandavensis, Civis Romani, De
Anno Secvlari Ivbileo Syntagma**

De Rycke, Josse

Antverpiae, 1624

Capvt XII. Indvlgentiae omni æuo piè peregrinantibus datæ.
Peregrinationum apud Orthodoxos Vetustas: quæ Hierosolymas & ad
Vrbem semper celeberrimæ. Hæc olim Annua fuit, vti Præsentatio ad
Limina per ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64507)

liarum ex Israel, vt iudicium & caussam Domini iudicent vniuersis habitatoribus eius. Tu quisquis es, ô Sectarie, time Dei iudicia, qui iudicem eius Ecclesiam audire contempstisti.

C A P V T X I I.

INDVLGENTIAE omni æuo piè peregrinantibus data. Peregrinationum apud Orthodoxos Vetustas: quæ Hierosolymas, & in Urbem semper celeberrima. Hæc olim Annua fuit; vti Præsentatio ad Limina per Episcopos facta: quid in eâ deinde mutatum.

Purimas esse caussas INDVLGENTIA-
RVM concedendarum nemo igno-
rat. Inter has non minima à Scri-
ptoribus adferri solet, *Peregrinatio*
ad Loca Sancta ac Religiosa: quod
ab omni æuo receptum sit, siue ad Sepulcrum
Redemptoris nostri Hierosolymas, siue ad Prin-
cipum Apostolorum Limina in Vrbe, siue ad di-
uersorum Martyrum aut sanctorum hominum
Memorias aliis in locis proficisci. Atque eas ait
Indulgentias Innocentius legitimè, non tamen
planè gratuitò concedi, cùm labor itineris iis
adiunctus sit, plurimaque itinerum incommoda
& pericula necessariò exantlanda. Quem labo-
rem ac religionis feruorem in populo Christia-
no magis excitantes Romani Pontifices, quâ
transma-

*In Appara-
tu, ad c. de
Pap. & Rem.*

transmarinæ profectio ad Sacra Syriæ loca, quâ in cæteras Orbis partes, ad Reliquias Diuorum venerandas, peregrè proficiscentibus, larga Indulgentiarum priuilegia concesserunt: immò grauissimum fulmen in eos destrinxerunt, qui Apostolorum Limina, seu aliorum Sanctorum Oratoria, visentes peregrinos capere, seu, rebus quas ferrent spoliare, tentauissent. Hic verò Aristarchos nostros, τὸς, inquam, ἰεροδούτους insurgentes videre videor, & totum istud ad Loca Sacra peregrinandi genus petulanti splene ridentes: aut potiùs conuerso pollice, quasi in Ludo aliquo Gladiatorio, damnantes. Quapropter nonnulla, quæ de isto Orthodoxæ Ecclesiæ Ritu in aduersaria mea conieci aduersariis nostris proponam, vt his conspectis si fortè resipiscant: & nostros homines sui in peregrinando suscepti laboris minùs pigeat, aut pœniteat. Et inprimis (Peregrinationibus Hebraicæ gentis prætermittis, quas iam alij attigerunt) SALVATORIS nostri exemplum, purissimæque VIRGINIS, eius Parentis, & Sancti IOSEPH ac discipulorum, Hierosolymas ad Encæniam & diem festum profectorum, Orthodoxis omnibus adeò, valide patrocinator, vt vel hoc solo omnia Hæreticorum sibila extingui, omnes in aduersum conatus infringi videantur. Præluxerunt etiam piæ huic consuetudini Tres illi Magi Orientales, diuino sidere per longinquum iter ducti vt venirent cum muneribus adorare eum, in Bethleem, qui natus esset Rex Iudæorum. Hoc item docuisse videntur illi, quorum fides ac religio, in Euangelio & Actis, laudata, qui

c. si quis Rom.
mix. & c.
si quis peregr.
24.2.3.

Zac. 8.
Ioan. 10.

Matth. 2.

Marc. 6.
Actor. 5.

ad CHRISTVM, in vicos ac ciuitates, quas introibat, ad Apostolos Hierosolymas, cum ægrotis suis atque infirmis, profecti, mercedem sanitatis, velut Pietatis suæ ἀντίδοτον, retulerunt. Quin Pios omnes, classico velut cantato, ad hoc Religionis studium adhortatus est insignis CHRISTI Buccinator Isaias, cum multis ante seculis *Sepulcrum eius futurum gloriosum*, accurrentium scilicet multitudine, præcinuit. Rex item Prophetes, cum nomine peregrinantium Christianorum insonuit: *Adorabimus in loco ubi steterunt pedes eius*. Ipse etiam Saluator non aliã ex causã, abiturus ad Patrem, impressa in monte Oliuarum pedum suorum reliquit vestigia, quã ut Fideles ad ea amplectenda, veneranda, adoranda, impensius excitarentur, & vehementius inflammarentur. Quã in re Religiosissimi Principis CONSTANTINI, & AVGVSTÆ Matris HELENÆ, pietas emicuit, dum expurgato à Gentilitiã superstitione Sepulturæ & Passionis CHRISTI loco, ædificatisque illhic Oratoriis, Christianos populos ad loca illa frequentanda magis ac magis excitârunt. Quanta autem ea frequentia fuerit, quantusque ad sanctissima loca confluxus, B. Hieronymus, eorum inquilinus, testatur, Epistolã ad Marcellam: *Longum esset, inquit, per singulas etates currere, qui Episcoporum, qui Martyrum, qui eloquentium in doctrinã Ecclesiasticã virorum venerint Hierosolymam: putantes minus habere scientia, nec summam, ut dicitur, manum accepisse virtutum, nisi in illis locis CHRISTVM adorassent, in quibus primum Euangelium de patibulo Crucis conruscauerat*. Neque post ea tempora ardor Christianorum

610.

Psalm. 135.

Enseb. de Vic.
Const. lib. 3.
Ruffin. lib. 1.
97.

stianorum imminutus est, inuitante maximè Sa-
 crorum Priuilegiorum, à Summis Pontificibus
 illhic concessorum, magnitudine; donec, meritis
 nostris ita exigentibus, Loca illa in Turcarum,
 immanissimorum Christiani nominis hostium
 ditionem venere, ac difficillimam eam peregri-
 nationem reddidere. Mirandum tamen, & Ri-
 tum hunc calumniantibus meritò obiiciendum,
 quod de SELYMO ac SOLYMANNO, Mahumeta-
 nis Principibus memoriæ pròditur, eos scilicet
 Sepulcrum Domini honorificè habuisse, & ad
 eius ornatum ac custodiam, multa aureorum
 millia benignè contulisse. De isto hoc ampliùs
 addit Theuetus, cùm Ægyptiacâ expeditione
 susceptâ Iudæam pertransiret, non munificum
 modò sacratissimo Loco fuisse, sed in eo orâsse,
 ac vota concepisse. Quid potuit ampliùs Theo-
 dosius aliquis vel Constantinus? Audiant hæc,
 & erubescant Pseudo-Christiani quidam, sacris
 Peregrinationibus & Reliquiarum venerationi
 infensi: ac, de Menandri præcepto, *ἀπ' ἐχθρῶν*
μαρτύρων veræ Sapientiæ fauere, eiusque Ritus
 & instituta comprobare. Post TERRAM illam
 verè SANCTAM à Christianis appellatam, &
 omni æuo, dum licuit, religiosissimè visitatam;
 non est locus, quem peregrinando magis adie-
 rint, aut studiosiùs & ardentius exquisierint,
 quàm sacra APOSTOLORVM PRINCIPVM LIMINA
 in Vrbe ROMA. illa Reges, illa Principes, illa
 Patriarchæ, illa Episcopi, omnis denique pio-
 rum sexus, ætas ac conditio, omni item æuo, re-
 ligiosissimè frequentârunt. Cuius religionis uti
 suo æuo antiquioris D. meminit Augustinus in
 Psalm.

*Iovius lib. 12.
 Histor.*

*lib. 6. Casim.
 6. 7.*

*ab hostibus
 discant.*

Psalm. LXXXVI. *Olim, inquit, Principes seculi ad Urbem Romam venerunt non ad Templum Imperatoris sed ad Memoriam Piscatoris. Neque tamen, cum ipse viueret, eam omiffam testatur his verbis: Nunc ad Memoriam Piscatoris flectuntur genua Imperatoris: ibi radiant gemme diadematis, vbi fulgent beneficia Piscatoris.* Epistolâ item XLII. *Videtis & Imperij eminentissimum culmen ad sepulcrum Piscatoris PETRI, submisso diademate, supplicare.* Sanè Prudentius, Christianus Poëta, qui sub Theodosij Magni liberis vixit, aduersus Symmachum, ita gloriatur:

— curru, paucis Tarpeia in rupe relictis,
Ad sincera vultum penetralia NAZAREORVM,
Atque ad APOSTOLICOS Euandria Curia fontes.

Vbi per Euandriam Curiam, Viros Senatorios ac Patricios in vrbe Româ intelligit, iam tum CHRISTO addictos, & Apostolicis tumulis supplices. Notissima sunt enim quæ de Arcadium ante Lunam matorum. *προσελήτων* antiquissimâ origine, & Euandri eorum Regis in Italiam appulsu, Veteres commenti sunt: vnde Nobilitatis suæ initia plerique Romanorum Principum repetebant. Solemnem quoque illam, omni æuo, Principum viro- rum apud APOSTOLORVM PRINCIPES orandi consuetudinem D. Ioannes Chrysostomus sæpè & facundè descripsit: cuius verba, defectu Græci codicis, ex Interprete adscribere cogor. Hom. 1. in ep. 2. ad Cor. Ait igitur. *Nam & ille ipse purpurâ indutus peregrè proficiscitur Sepulcra illa complexurus, & fastu deposito contingit Sanctos, rogans vt sibi apud Deum patrocinentur: & tabernaculorum opificem [PAVL- LVM] & piscatorem [PETRVM] Patronos etiam mortuos*

mortuos deprecatur ille diademate coronatus. Et ite-
 rum: Nam qui ducebantur, qui contempti erant & ^{Hom. ad Gensil.}
 vincti, vbi defuncti sunt, Regibus ipsis erant magis
 venerandi. Etiam ROMÆ, quæ Urbium est Rega-
 lissima, relictis omnibus ad sepulcra Piscatoris &
 Pellionis currunt & Reges, & Præsides, & Milites.
 Et his similia ^{χρῆσθαι} illud ^{εἶπε} persæpè alibi. ^{aureum es.}
 Quinimò quodam in loco sanctè adfirmat se,
 nisi impeditus multis curis, & Ecclesiasticis fun-
 ctionibus fuisset, & si per valetudinem imbecil-
 lem licuisset, nihil in mundo eum cohibiturum
 à suscipiendâ profectiōe Romanâ, vt catenas
 illas & carceres quibus Princeps Apostolorum
PETRVS, & delictum suum **PAVLLVS**, constricti
 ac detenti fuerant, inspiciendi ac contrectandi,
 quod toties ardentissimè optauerat, facultas da-
 retur. Eam Principum virorum pietatem imitati
 cæteri, & exemplo incitati, frequentes ad Vr-
 bem Sacram venerunt, instante maximè DD.
APOSTOLORVM Natali, quo tempore cotannis
 innumera hominum multitudo Romam conflu-
 xit: atque ideò solemne illud *dies festus Orbis*
terrarum à D. Chrysofostomo, ob insignia conue- ^{ibidem}
 nientium studia, vocatum. Quem solemnem
 morem, quoad vixit, religiosè tenuit D. Paulli-
 nus Nolanus, nec viæ retardatus labore, nec gra-
 uioris per id tempus Romani cæli periculum re-
 formidans. Testatur ipse de se in Epistolâ ad
 Episcopum Delphinum: Deinde nos ipsos Romæ, ^{Epist. 16.}
 cum solemni consuetudine ad Beatorum Apostolo-
 rum Natalem venissemus, tam blandè quàm honori-
 ficè excepit. de ANASTASIO Romano Pontifice
 loquitur, cuius beneuolentiam expertus fuerat.

Et

Epist. 13.

Scribitur Vita
S. Paulini.Distinct. 9 3.
i. iuxta.

Lib. 1. ep. 70.

Baron. ad an-
num 1081.Acta Vita
hys.

Et in Epistolâ ad Sulpicium Seuerum: *Tempus ante meridiem [Romæ scilicet] in votis nostris, quorum curâ veneramus, per APOSTOLORVM & Martyrum sacras Memorias consumentes.* Interdum tamen festum illum diem præuenit circa Idus Maias Romam profectus, vt ex Epistolâ illâ, quam ad D. Augustinum inde reuersus scripsit, videri potest. Nisi fortè tunc Romam iuerit, vt Decreto Pontificio satisfaceret, quo *Episcopi omnes Apostolica Sedis ordinationi subiacentes, qui propinqui essent, annuè circa id tempus Principum Apostolorum Liminibus presentari iuebantur: qui verò de longinquo, iuxta chirographum suum id implere.* Atque ideò *vel per se, vel per certum nuncium* (vt Gregorius id statutum interpretatur) cotannis sese ad Sacra Limina præsentibus offerebant, quod etiam iureiurando, cum ad Cathedram admitterentur, sese impleturos sanctè promittebant. Quare non iniusta illa increpatio à GREGORIO VII. religiosissimo ac generosissimo Pontifice, Archiepiscopo Rothomagensi facta, quòd distulisset ipse inuisere sacra Limina, cum tamen ab ipsis Mundi finibus studerent annuè, tam mulieres quàm viri, ad ea venire. Idem Pontifex Lanfrancum, Archiepiscopum Cantuariensem, similis cessationis arguit Romam veniendi, cum (inquit) *multi longè remoti, licet corpore inualidi & infirmi, & à lectulis vix valentes surgere, ad eadem Limina vehiculis properarent.* Tepescente verò paullatim primigenio Christianorum feruore, & remittente se Præsulum pietate, longiora Visitationi illi spatia laxata. nam & ipse Gregorius Magnus, seuerus aliàs Pontifex, Siciliae Episcopis

pis qui ad Triennium conuenire solebant, quin-
 quennio semel in Urbem venire indulfit. Sixtus
 autem V. nuperâ Constitutione, quâ morem il-
 lum pænè iam oblitteratum solemniter reuoca-
 uit, eos ad antiquum Triennium cum cæteris
 Italiæ reduxit: reliquis in Orbe Christiano po-
 sitis, quarti, quinti, & decimi quinti anni redi-
 tu, pro locorum vicinitate aut longinquitate, præ-
 scripto. Nostris ergo temporibus *Præsentatio* il-
 la, antiquis dicta, *Visitatio Liminum Apostolicorum*
 dicitur: nouitiâ quidem phrasi, sed quæ ab an-
 tiquissimo Ritu profluxit Liminum in Basilicis
 Martyrum, per Christianos supplices, osculo
 adorandorum. de quo Ritu copiosè vir doctissi-
 mus Heribertus Rosvveydus S. I. ad D. PAUL-
 LINVM NOLANVM, & Baronius Cardinalis ad
 diem XIIX. Nouemb. in Martyrologio Roma-
 no: quos operæpretium erit videre. Ut in viam
 reuertamur (quamquam illa scribendo vix de-
 uiauiimus) NICOLAUS I. Pont. in egregiâ illâ
 ad MICHAELEM PALAEOLOGVM Imp. Con-
 stantinopolitanum Epistolâ, tantam se Pontifice
 peregrinorum multitudinem, causâ Apostolicæ
 intercessionis, in Urbem venisse scribit, *vt Vrbs*
 ROMA (ea verba sunt) *cunctas in se dignosceretur*
continere nationes. Et in aliâ ad Episcopum Ar-
 gentoratensem, pleniùs antè descriptâ, *Ex vni-*
uersis Mundi partibus, suo tempore, *credentium*
agmina ad eandem intercessionem, pariter *pro-*
perâsse, fatetur. Quæ frequentia an ad Festum
 Apostolorum diem, de quo priùs agebam; an ad
 Solemne aliud in Urbem concurrerit, haud per-
 inde adfirmauerim. Certè nullo æuo aut tem-
 pore

in Notis ad
 Carm. XXI.

pore Christianorum studia in hac re defuisse, innumera Scriptorum testimonia declarant: sed paucula nobis, Veritati ac Pietati stabiliendæ, adduxisse suffecerit. Piis enim in hoc argumento vel tantillum fat est; Impiis, & ab omni religione alienis nec plena testimoniorum *fora* a satisfaciant. Meritò ergo ab Aurelio Cassiodoro de Sepulcris Apostolicis dictum est: *Confessiones illas, quas videre Vniuersitas appetit, in suis finibus Roma felicior habere promeruit.* Et à magno Chrysoftomo: *Seruorum CHRISTI* [sic Apostolos vocat] *splendida esse in Vrbe Regiâ Monimēta: non ædificiorum modò altitudine, & cultu, sed conuenientium vndique studio ac feruore.* Atque hic fuit Maiorum nostrorum feruor, ea sacræ Urbis frequentandæ desideria, quæ noui quidam *Eunomiani*, aut *Vigilantiani*, quo spiritu damnare audeant, ipsi viderint; mihi cum coetu Fidelium vniuerso, cum omni Vetustate, cum Ecclesiâ Romanâ Apostolicâ credere & sentire libet quod à *μελιγρότῳ* illo BERNARDO assertum est in Panegyri Principum Apostolorum: *Si in terrâ adhuc positi [iidem APOSTOLI] omnia poterant non quidem in se, sed in CHRISTO; quid non poterunt hodie viuentes in æternâ felicitate cum ipso? Mortales adhuc, & morituri, imperium Vitæ & Mortis videbantur habere. solo nimirum verbo mortificantes viuos, & mortuos suscitantes; quantò magis nunc cùm honorati sunt nimis, nimis confortatus est Principatus eorum? In quo melle nunc desino, & Tibi, quisquis es, ita sentire, ita credere *ἐκ βουέας ψυχῆς* voueo, & exopto.*

Augustin. de
Eccel. doz. m.
6.73.

melliflue.

ex intimo
animo.